

Høringssvar til «Steinkjer 2025 – skolestruktur»

Av Ola Westerhus, trebarnsfar og bygdepatriot bosatt i Ogndal

Jeg har vokst opp på bygda og har – etter min egen mening – fått en unik oppvekst med tanke på samhold, trygghet, verdifull livslæring og patriotisme. Dette er det bygda gir deg. Samhold fordi på bygda er vi ikke mange, så vi trenger å stå sammen – både når det kommer til oppvekst og bygdeutvikling. Trygghet nettopp fordi vi ikke er så mange. Du blir sett, oppdratt av flere enn bare de aller nærmeste og tettere oppfølging både på skole og på fritid. Verdifull livslæring da du muligens bor nærmere «livets realiteter». Da tenker jeg på jakt, matproduksjon, nærhet til naturen og dens viktighet og viktigheten av hardt arbeid for å holde hjulene i gang. I sum skaper dette en patriotisme til bygda man vokser opp i og menneskene som utgjør denne bygda. Dette er unikt.

Som så mange andre, og etter min mening, en nødvendig del av livsreisen, så flyttet jeg ut av bygda for å utvide horisonten og få flere og bredere perspektiver på livet. Etter flere år med jobb og studier forskjellige steder i verden, og etter å ha stiftet familie, var det naturlig for oss å flytte «hjem» til bygda. Ikke den bygda jeg selv vokste opp i, men til bygda som formet min samboer. For min del var det litt det samme – samholdet, tryggheten, den verdifulle livslæringen og patriotismen gjelder også her. Det var det vi søkte når vi ville «hjem». Vi gledet oss til å få hus med hage, være aktive i lokalmiljøet, bidra til en aktiv barneidrett og å gi våre barn den oppveksten som vi selv hadde opplevd.

Da vi bestemte oss om å flytte til bygda var barnehagen og skolen helt essensielle faktorer i vårt valg. I alt det jeg har nevnt ovenfor, ser vi på oppvekst- og opplæringsinstitusjonene som det som holder liv i og utvikler et samfunn. Jeg kan godt driste meg til å si at en skole skaper liv, former liv og gir liv. Ikke bare til de som går der, men alle som er involvert i disse institusjonene på et eller annet vis. Da snakker vi så å si alle. Skal vi være helt ærlige med oss selv, så hadde nok vi ikke bodd der vi bor nå hvis det ikke hadde vært for barnehagen og skolen. Vi ser hver dag de verdiene som skapes når vi sender våre barn dit og det de forteller oss når de kommer hjem, og vi er så umåtelige glade for at vi har disse flotte tilbudene i nærheten av der vi bor, selv om vi bor et godt stykke utenfor bysentrum.

Vi ser med gru på fremtiden til bygda hvis hjørnesteinen i det levende og engasjerte miljøet rives vekk. Skolen holder liv i idretten, lag og foreninger, frivilligheten, engasjementet og gleden til mange mennesker som er så glade i bygda si. Vi som trebarnsforeldre med barn som forhåpentlig skal nyte godt av den lokale barnehagen og skolen i hele sin oppvekst ønsker selvfølgelig ingen endring. Hvis tilhørigheten til plassen man bor på skal bli tatt vekk fra oss, hva skal man da gjøre? Vi ønsker ikke at bygda vår, eller andre bygder i Steinkjer kommune for den del, skal miste sine livslinjer, men det er det vi frykter skjer vi skolen blir tatt fra oss. Vi håper inderlig politikerne bruker sunn fornuft og ser forbi kortsiktige tall og heller lytter til alle menneskene som blir påvirket av denne prosessen.

Viva la bygda!